«تنت» در چین با اقبال روبه رو شد

گروه سینما و تلویزیون –فیلم جدید کریستوفر نولان با اکران در سینماهای چین به فروش ۸.۶ میلیون دلاری در روز نخست دست یافت.

«تنت» در اولین روز نمایشش در چین با اقبال روبه‌رو شد و با ثبت نامش در صدر گیشه فروش توانست فیلم محبوب چینی‌ها یعنی «هشتصد» را عقب بزند. «تنت» با فروش ۸.۶۱ میلیون دلار این جایگاه را کسب کرد. با محاسبه فروش پیش نمایش فیلم در مجموع فروش فیلم به ۹.۱۱ میلیون دلار رسیده است. این مبلغ به معنی سهم ۵۰ درصدی از فروش روز جمعه است که از ۴۳ درصد پرده‌های نمایش در سراسر این کشور کسب شده است. سینماهای چینی با رعایت فاصله اجتماعی میزبان تماشاگران هستند و هر سینما می‌تواند تنها ۵۰ درصد ظرفیتش را به کار بگیرد.

«هشتصد» پس از ۲ هفته ماندن در اوج، دیروز به جایگاه دوم بسنده کرد و تاکنون فروشی ۳۲۷ میلیون دلاری را ثبت کرده است. پیش‌بینی شده که این فیلم بتواند به فروشش تا مبلغ ۴۰۹ میلیون دلار ادامه دهد. این فیلم تنها دیروز ۸.۳ میلیون دلار فروش کرد که اندکی کمتر از «تنت» بود. با این فروش «هشتصد» سهمی ۴۱ درصدی از بازار را در اختیار گرفت و ۳۶ درصد از پرده‌های موجود را از آن خود کرد.

در حالی که «تنت» با اقبال زیادی روبه رو شده ۷۱ درصد از ۷ هزار تماشاگری که به این فیلم امتیاز دادند امتیاز ۹ تا ۱۰ از ۱۰ را برای آن در نظر گرفتند و در مجموع این فیلم میانگین ۸.۷ را از مخاطبانش به دست آورد.

با این حال پایین آمدن ارزش دلار در برابر پول چین شاید موجب شود سهم کمپانی وارنر برادرز از این فیلم اندکی کمتر از آنچه پیش‌بینی شده بود، بشود؛ زیرا ارزش برابری دلار در ماه جولای برابر ۷.۰۶ رنمینبی چین بود که اکنون با کاهش ۳ درصدی به ۶.۸۴ رسیده است.

علی انصاریان در نقش پلیس

گروه سینما و تلویزیون –مجموعه تلویزیونی «سرزده» به کارگردانی بهادر اسدی از چهارشنبه، ۱۲ شهریور ماه از شبکه یک به نمایش درآمد. داستان این ملودرام و پلیسی ارتباط و تقابل بین دو شخصیت مثبت و منفی را نشان می‌دهد. رضا و اصلان از کودکی در یک محله و با هم بزرگ شدند و از همان سن به ورزش کشتی چوخه مشغول بودند.

در ادامه رضا این روزها پلیس موفقی شده و اصلان به عنوان شخصیت منفی، نقطه مقابل او دزدی می‌کند. مجموعه تلویزیونی «سرزده» در ۹ قسمت ۵۰ دقیقه ای تولید شده است که هر شب پس از بخش خبری ساعت ۲۱ روی آنتن می رود. تیتراژ این سریال با عنوان «نگاهتو ازم نگیر» را مسعود محمدزاده با شعری از یاشار هاشم زاده و آهنگسازی و تنظیم حمید صانع خوانده است.

در این سریال بازیگرانی چون بهرنگ علوی، علی انصاریان، نسیم ادبی، رؤیا میرعلمی، یاشار هاشم‌زاده، رامبد شکرابی، امیربهادر اورعی، رحیم نوروزی، مریم مؤمن، نسرین ذبیحی، فائزه علی‌آبادی، کوروش رحمانی و کیمیا خلج ایفای نقش کرده اند.

عوامل تولید این مجموعه عبارتند از: تهیه‌کننده بهادر اسدی، مشاور کارگردان و ناظر کیفی علیرضا ابوترابی، مجری طرح مهدی چراغی، نویسنده زامیاد سعدوندیان، مدیر فیلمبرداری احمد گودرزی، طراح گریم شهرزاد عقیقی، طراح لباس منیره ملکی، تدوین نوید توحیدی، طراح صحنه احمدرضا آخوندزاده، صدابردار امیر عاشق حسینی، دستیار کارگردان سعید غلامی، برنامه‌ریز سیامک دورانی و عکاس نگار پورسعید. سریال «سرزده» به همت صداوسیمای خراسان رضوی و شبکه یک سیما و با هدایت و مشارکت مرکز سیمای استان‌های رسانه ملی تولید شده است.

منوچهر محمدی عنوان کرد؛

ملاقلی‌پور، فیلمسازی که بیقرار بود

■ **منوچهر محمدی تهیه‌کننده باسابقه سینمای ایران ضمن مرور بخشی از خاطرات دوران همکاری خود با زنده‌یاد رسول ملاقلی پور، تاکید دارد این فیلمساز بی‌قرار، جنونی داشت که لازمه هنرمند بودن است.**

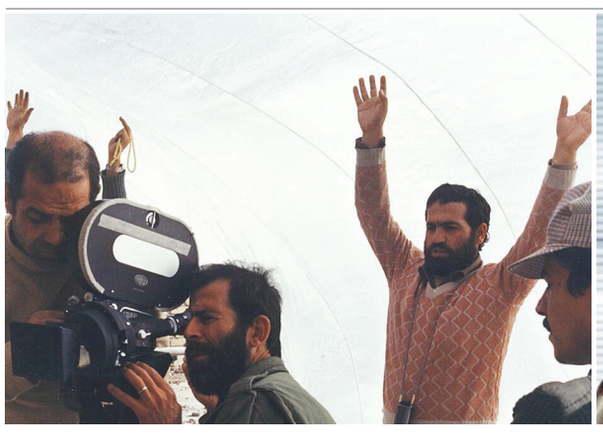

گروه سینما و تلویزیون–«نشان رسول» (یادمان رسول ملاقلی‌پور) در شانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم «مقاومت» به سینماگر خلاق در حوزه انقلاب اسلامی، دفاع مقدس و مقاومت اهدا می‌شود، بهانه‌ای که سبب شد منوچهر محمدی تهیه کننده سینمای ایران، به مرور بخشی از خاطرات خود از دوران همکاری با رسول ملاقلی پور بپردازد.

منوچهر محمدی از جمله تهیه‌کنندگان سینما است که فیلم «میم مثل مادر» حاصل همکاری وی با رسول ملاقلی پوراست. فیلمی که در سینمای ایران خوش درخشید و به گفته وی در مقام شامخ مادر از جمله آثار درخشان سینمای جنگ و دفاع مقدس است.

محمدی که پس از موفقیت «میم مثل مادر» درصدد همکاری مجدد با رسول ملاقلی‌پور با «عصر روز دهم» بود، معتقد است رسول ملاقلی‌پور جنونی داشت که لازمه هنرمند بودن و فیلمساز شاخص بودن است. آنچه در ادامه می‌خوانید روایت این تهیه‌کننده باسابقه سینمای ایران از سال‌های دوستی و همکاری با زنده‌یاد رسول ملاقلی‌پوراست.

آقای محمدی آشنایی شما با زنده یاد رسول ملاقلی‌پور از چه طریقی بود و چطور با هم آشنا شدید که منجر به ساخت فیلم «میم مثل مادر» شد؟

آشنایی من با زنده یاد ملاقلی‌پور از اولین فیلم سینمایی او «بلمی به سوی ساحل» آغاز شد. نحوه ساخت این فیلم داستان مفصلی دارد که بماند برای زمانی دیگر، اما زمانی که این فیلم را دیدم حس کردم رسول کارگردانی است دارای هوش و غریزه ذاتی در امر فیلمسازی. همانطور که می‌دانید رسول تحصیلات آکادمیک و سینمایی نداشت ولی به ذات، ویژگی‌های یک فرد مؤلف و خلاقه را در خود داشت. بعد که جلو آمد در کارهای دیگرش پیشرفت کرد و زبان بصری خاص خودش را در آثارش به‌وجود آورد. چند باری قصد همکاری داشتیم که شرایط آن فراهم نشد و در نهایت اولین همکاری رسمی ما که نتیجه خوبی نیز به همراه داشت و فیلم قابل اعتنایی در سینمای ایران شد «میم مثل مادر» است که پس از آن قصد داشتیم فیلم بعدی را هم تولید کنیم که عمر او به دنیا نبود.

پیشنهاد ساخت این فیلم از سوی شما بود؟

بله، رسول با طرح دیگری آمده بود که من خیلی خوشم نیامد و پیشنهاد ساخت فیلم «میم مثل مادر» را به او دادم و او طرح را پسندید و شروع به نگارش فیلمنامه کرد. فیلمنامه‌ای که نزدیک به هشت بار بازنویسی شد تا به نقطه مطلوب رسید و ساخته شد. فکر می‌کنم در حوزه دفاع مقدس و حفظ شخصیت و کرامت مقام مادر «میم مثل مادر» یکی از آثار برجسته سینمای ایران شد. با توجه به زمانی که تولید شد ترجیح دادیم فیلم را روانه اکران کنیم که بسیار اکران موفقی بود و با استقبال خوبی مواجه شد. بنابراین قصد داشتیم دومین همکاری را با هم داشته باشیم که من ایده «عصر روز دهم» را با او در میان گذاشتم که پسندید و چون بخشی از فیلم در ایران و بخشی در عراق می‌گذشت، سفر دو هفته‌ای با هم به عراق داشتیم تا رسول بیشتر در فضا قرار بگیرد.

در آن سفر وقت‌هایی که فرصت دست می‌داد روی فیلمنامه کار می‌کردیم و همان جا بود که شاکله کلی فیلمنامه «عصر روز دهم» درآمد و در برگشت وارد مقدمات پیش تولید شدیم که متأسفانه رسول در اثر عارضه سکته قلبی دار فانی را وداع گفت و ما یکی از کارگردانان خوب سینمای دفاع مقدس و فیلم‌های ارزشمندمان را از دست دادیم و او در اوج بلوغ و شکوفایی از دست رفت. مطمئنا اگر زنده بود حداقل در این سالیان چند اثر قابل اعتنا از او می‌توانستیم در سینما ببینیم.

همه درباره زنده یاد ملاقلی‌پور و از خصوصیات اخلاقی او به داشتن صراحت لهجه و تعهد یاد می‌کنند. بارزترین خصوصیت اخلاقی وی از نظر شما چه بود؟

ملاقلی‌پور در خانواده‌ای پرجمعیت در جنوب شهر تهران به دنیا آمد. در آن فضا و فرهنگ هم بزرگ شد. به دلیل علاقه‌اش به این عرصه وارد حوزه هنری شد و با همان ویژگی‌های اخلاقی که داشت شروع به کار کرد و حتی خودش در خاطراتش گفت که با برداشتن دوربین حوزه فیلمی ساخت تا ثابت کند که فیلمساز است، چون کسی باور نمی‌کرد. از ویژگی‌های بارز اخلاقی رسول می‌توان به داشتن دل مهربان و زبان صریح و تند او یاد کرد. بعضی از این تندزبانی او آزرده خاطر می‌شدند، اما وقتی با او می‌نشستی و حرف می‌زدی متوجه می‌شدی که اساساً این دل و زبان با هم تفاوت دارند و وقتی فرصت دست می‌داد حس می‌کردی که چقدر مهربان است. ضمن اینکه بسیار به جزئیات توجه داشت. حداقل خودم به شخصه بیش از ۱۰ مورد دیدم که به آدم‌های نیازمند، بی دریغ کمک می‌کرد و اهل چرتکه انداختن و حساب و کتاب نبود.

به نظرم ویژگی بارز او همین روحیه خاصی بود که احتمالاً مربوط می‌شود به همان دوران جنگ، بیشتر دوستان او از اهالی جبهه و جنگ بودند و فرهنگ دفاع مقدس در او تبلور داشت. رسول خیلی اهل حساب و کتاب و عافیت طلب نبود. اهل کارهای پرریسک و سنگین بود و البته سینمای ایران در برخی مواقع قدر او را ندانست و همین باعث شد تا آزرده خاطر باشد.

همانطور که گفتم رسول درس سینما نخوانده بود، اما ویژگی مهمی که لازمه کار هنری است در او وجود داشت. در واقع «آن» فیلمسازی را داشت و می‌دانست یک سکانس برای بالاترین حد تأثیرگذاری چطور باید گرفته شود. به خاطر دارم درباره «میم مثل مادر» وقتی ایده را با او مطرح کردم، گفت این فیلمنامه به نظرم گریه‌دار است و الان دوره ساخت فیلم‌های کمدی است. به او گفتم رسول جان من می‌خواهم یک فیلم متفاوت بسازم. می‌خواهم بگویم اگر برای فیلم «میم مثل مادر» آنقدر حس‌ها را صادقانه و لطیف با «آن» های بسیار هوشمندانه ساخت که همه را تحت تأثیر قرار داد و از این حیث در ارتباط با مخاطب بسیار موفق بود. یادم است سر صحنه سکانس پایانی فیلم، رسول دائماً اشک می‌ریخت و وقتی از او پرسیدم چه شده گفت من این فیلم را تماماً به عشق مادرم می‌سازم و زحماتی که او برای من کشید.

پیش از این در یکی از گفتگوهایی که درباره زنده یاد ملاقلی‌پور داشتید، خواندم که از او به عنوان فیلمساز بی‌قرار یاد کردید. این بی‌قراری به روحیه جنگنده او بر می‌گشت؟

وقتی نسخه ششم فیلمنامه را خواندم و قرار بود با هم درباره آن صحبت کنیم من یک ایده‌ای به ذهنم رسید و آن استفاده از آیه سوره الرحمن بود که آیه «فبای الاء ربکما تکذبان» در این سوره بسیار تکرار می‌شود. می‌خواستم این به نوعی جز فیلمنامه شود و جنبه تبلیغی و سفارشی پیدا نکند.

وقتی برای اولین بار به او گفتم، گفت من دیگر بلد نیستم و از اتاق بیرون رفت. اما بعد از چند دقیقه برگشت و گفت بد هم نیست، حالا چطوری درست کنیم. بعد با هم گفتگو کردیم و واقعاً هم توانست راه استفاده درست از آن را پیدا کند و این به راحتی در دل فیلم آمد. بخصوص در صحنه مرگ مادر اول و بعد مادر دوم این اتفاق به درستی افتاد و حس آیه درست در فیلم نشست. فکر می‌کنم بعد از فیلم «بازمانده» که زنده یاد سیف‌اله داد در آن آیه الکرسی را استفاده کرد، این دومین فیلمی است که بخشی از فیلم قرائت آیه‌ای از سوره الرحمن در آن صورت گرفت و تماشاگر احساس نمی‌کرد چیزی اضافه و یا چسبیده به فیلم است، بلکه حس اینکه بخشی از فیلم است را با خود به همراه داشت.

بارز او همین روحیه خاصی بود که احتمالاً مربوط می‌شود به همان دوران جنگ، بیشتر دوستان او از اهالی جبهه و جنگ بودند و فرهنگ دفاع مقدس در او تبلور داشت. رسول خیلی اهل حساب و کتاب و عافیت طلب نبود. اهل کارهای پرریسک و سنگین بود و البته سینمای ایران در برخی مواقع قدر او را ندانست و همین باعث شد تا آزرده خاطر باشد

اغلب افرادی که با رسول ملاقلی‌پور همکاری داشتند همیشه از جدی بودن او سرصحنه یاد می‌کنند و اینکه گاهی هم از کوره در می‌رفت. سر فیلمبرداری کار با چنین اتفاقاتی برخورد داشتید؟

انصافاً من با فیلمسازان زیادی در سینمای ایران کار کردم و همواره سعی کردم فضای مطلوبی برای کارگردانان فراهم کنم تا او تمام توجه و تمرکزش روی فیلم و کاری که می‌خواهد انجام دهد باشد و نگران مسائل جانبی نباشد. این وظیفه تهیه‌کننده است که کارگردان دغدغه موارد حاشیه‌ای را نداشته باشد و «میم مثل مادر» نیز جزو همان مسائل بود. خود رسول هم می‌گفت که همیشه در کارهایش تحت فشار مسائل حاشیه‌ای بوده است اما در این فیلم آرامشی را که باید برای ساخت می‌داشت، داشت. اما یکی از اتفاق‌هایی که در این فیلم رخ داد و مدیون رسول ملاقلی‌پور است، حضور بچه‌هایی است که قطعه آخر را اجرا می‌کنند. ما درصدد همراهی گروه‌های کرال بودیم، اما رسول به این مرکز رفته بود و انرژی زیادی به همراهی آریا عظیمی‌نژاد که کار ساخت موسیقی فیلم را برعهده داشت، گذاشت تا بچه‌های مرکز آن قطعه را به درستی اجرا کنند. کار بسیار دشواری است که از بچه‌های معلول بتوانی استفاده کنی و آهنگی با آن کیفیت تولید کنید.

به خاطر دارم یک روز در بین‌الحرمین نشسته بودیم و درباره سکانسی که در فیلم عصر روز دهم هنوز هم هست، صحبت می‌کردیم تصویرهایی که رسول از آن سکانس تعریف می‌کرد، اگر ساخته می‌شد شاید امروز یک اثر ماندگار دیگر در سینمای متفاوت ایران می‌بود.

همانطور که می‌دانید رسول تحصیلات آکادمیک و سینمایی نداشت ولی به ذات، ویژگی‌های یک فرد مؤلف و خلاقه را در خود داشت. بعد که جلو آمد در کارهای دیگرش پیشرفت کرد و زبان بصری خاص خودش را در آثارش به‌وجود آورد. چندباری قصد همکاری داشتیم که شرایط آن فراهم نشد و در نهایت اولین همکاری رسمی ما که نتیجه خوبی نیز به همراه داشت و فیلم قابل اعتنایی در سینمای ایران شد «میم مثل مادر» است که پس از آن قصد داشتیم فیلم بعدی را هم تولید کنیم که عمر او به دنیا نبود.

پس از فوت آقای ملاقلی‌پور فیلمنامه «عصر روز دهم» تا چه اندازه دستخوش تغییر شد؟

ما به سفر عراق رفتیم و وقتی رسول از نزدیک فضاها را دید، برگشتیم تهران تا پیش تولید را شروع کنیم. او شرایطی برایش پیش آمد که ترجیح داد به شمال برود و فیلمنامه را آنجا کامل کند و ما هم درصدد گرفتن ویزا برای گروه بودیم، اما متأسفانه یک روز صبح همراه رسول که از دوستان نزدیکش بود به ما زنگ زد و گفت که این اتفاق افتاده و من به همراه علی پسر رسول و یکی از بستگانش به شمال رفتیم و بعد هم مراسم رسول برگزار شد. می‌خواستم این پروژه را به احترام رسول کنار بگذارم، یک سال و نیم بعد یکسری از دوستان تماس گرفتند و گفتند که حیف است این فیلم ساخته نشود. در سفری که با مجتبی راعی به مشهد داشتیم با او صحبت کردم و او نیز پذیرفت البته آن فیلمنامه کنار گذاشته شد و او فیلمنامه خودش را نوشت و ساخته شد.

آقای محمدی به عنوان آخرین سوال فکر می‌کنید در میان فیلمسازان حال حاضر سینما چه کسی بیشتر خط فکری سینمایی‌اش به رسول ملاقلی‌پور نزدیک‌تر است؟

در دایره‌ای که من از دوستان کارگردان می‌شناسم، عقلشان به جنونشان بیشتر می‌چربد، در حالی که رسول جنونی داشت که لازمه هنرمند بودن و فیلمساز شاخص بودن است.

جولین مور بازیگر فیلمی اقتباسی از نمایش برادوی شد

گروه سینما و تلویزیون –جولین مور به گروه بازیگران فیلم اقتباسی «اوان هنسن عزیز» پیوست. جولین مور به گروه بازیگران «اوان هنسن عزیز» پیوست تا در نقش هایدی هنسن مادر اوان هنسن جلوی دوربین برود.

این فیلم که برای یونیورسال پیکچرز ساخته می‌شود برمبنای نمایشی موزیکال و برنده جایزه تونی به همین نام که سال ۲۰۱۶ در برادوی روی صحنه رفت، شکل می‌گیرد. داستان فیلم درباره یک پسر دبیرستانی دچار اضطراب اجتماعی است که پس از آنکه خانواده یکی از همکلاسی‌ها به اشتباه نامه او را به جای نامه پسرشان که خودکشی کرده می‌گیرند، دچار مجموعه‌ای از دروغ‌ها می‌شود. یونیورسال امتیاز ساخت فیلم بلندی از این نمایشنامه را سال ۲۰۱۸ به دست آورد. این فیلم را استفن چبوسکی کارگردانی می‌کند و استیون لویسنون که نویسنده نمایشنامه موزیکال نیز بود، نویسنده فیملنامه آن است. مارک پلت تهیه کننده «لالا لند» و آدام سیگل این فیلم را تهیه می‌کنند. انتظار می‌رود بن پلت که بازیگر نقش اصلی در نمایش بود و برای اجرایش برنده جایزه تونی شد، در نقش اصلی جلوی دوربین برود. او فرزند مارک پلت است.

هفته پیش اعلام شده بود که امی آدامز در نقش سینتیا مورفی مادر کانر و زویی مورفی از دیگر بچه‌های دبیرستان بازی می‌کند. آماندا استنبرگ نیز در نقش مدیر مدرسه جلوی دوربین می‌رود. جولین مور برنده اسکار ۲۰۱۵ برای فیلم «هنوز آلیس» شد. وی برای «شب‌های خوشی»، «پایان رابطه»، «دور از بهشت» و «ساعت‌ها» نیز نامزدی اسکار را کسب کرده است. وی به زودی با زندگینامه گلوریا استاینم در فیلمی با عنوان «گلوریا» که ۳۰ سپتامبر از سوی آمازون منتشر می‌شود، دیده خواهد شد.

کاپولا «پدرخوانده۳» را دوباره تدوین می‌کند

گروه سینما و تلویزیون –در سی‌امین سال اکران فیلم سینمایی «پدرخوانده ۳» فرانسیس فورد کاپولا کارگردان این فیلم آن را با تدوین جدید راهی پرده سینماها خواهد کرد. فرانسیس فورد کاپولا که با انتشار تدوین‌های مختلف از «اینک آخرالزمان» پیش‌تر سروصدای زیادی به پا کرده بود، اینک قصد دارد «پدر خوانده ۳» را هم با تدوینی جدید منتشر کند. وی می‌خواهد به مناسبت سی‌امین سال اکران این فیلم، حتی عنوانش را هم تغییر دهد و فیلم را با عنوان «پدرخوانده ماریو پوزو، بخش پایانی: مرگ مایکل کورلئونه» اکران کند. پارامونت اعلام کرد کاپولا قصد دارد تدوین جدیدی از قسمت سوم «پدرخوانده» که به صورت اوریجینال سال ۱۹۹۰ اکران شده بود را در دسترسی علاقه‌مندان بگذارد.

نسخه جدید ابتدا در ماه دسامبر راهی سینماها می‌شود و بعد به صورت دیجیتال و دیسک‌های بلو-ری ارایه می‌شود. کاپولا از عنوان جدید به عنوان تجلیل از «ماریو» یاد کرده و گفته است این نام را ترجیح می‌دهد و ابتدا آن را برای فیلمی که «پدرخوانده: قسمت ۳» نامیده شد انتخاب کرده بود.

وی گفته است: برای این نسخه از قسمت نهایی، آغاز و پایانی جدید خلق کرده‌ام و ترتیب بعضی از صحنه‌ها، نماها و موسیقی متن را تغییر داده‌ام. کاپولا افزوده است که با تغییراتی که از ترمیم صدا و تصویر ایجاد شده پایانی بهتر برای قسمت اول و دوم خلق شده است. به گفته پارامونت کاپولا همزمان با تدوین دوباره، بر ترمیم صدا و تصویر نظارت داشته است. «پدرخوانده ۳» که ۱۶ سال پس از فیلم دوم اکران شد، هفت نامزدی اسکار از جمله بهترین فیلم را در کارنامه دارد.

محمدرضا شفاه خبر داد؛

اکران «دیدن این فیلم جرم است» در آبان‌ماه

گروه سینما و تلویزیون–محمدرضا شفاه تهیه‌کننده فیلم سینمایی «دیدن این فیلم جرم است» به کارگردانی رضا زهتابچیان از برنامه‌ریزی برای اکران عمومی این فیلم در سینماهای کشور از آبان‌ماه امسال خبر داد.

محمدرضا شفاه تهیه‌کننده فیلم سینمایی «دیدن این فیلم جرم است» به کارگردانی رضا زهتابچیان درباره آخرین وضعیت نمایش این فیلم سینمایی گفت: ما دوست داریم این فیلم هر چه زودتر دیده شود اما موقعیت امروز موقعیت سختی است. با این وجود قصد داریم این فیلم را در سال جاری به نمایش بگذاریم.

وی درباره احتمال اکران آنلاین این اثر گفت: اکران آنلاین گزینه اول ما نیست، ولی به آن فکر می‌کنیم. درواقع ترجیح ما این است که «دیدن این فیلم جرم است» را ابتدا در سینماها به نمایش بگذاریم، ولی به هر حال همه از وضعیت کنونی سیستم اکران مطلع هستند و می‌دانند که چقدر پیچیده شده است. با این حال ما تلاشمان را می‌کنیم که در صورت مساعد شدن شرایط، فیلم را در آبان ماه همین امسال اکران عمومی کنیم چون این نگرانی وجود دارد که اگر در این مقطع «دیدن این فیلم جرم است» را به نمایش نگذاریم، ممکن است بعداً با موانعی رو به رو شود، ضمن اینکه امکان دارد حرف فیلم دیگر حرف به روزی نباشد. شفاه با اشاره به مشکل پلت‌فرم‌های اکران آنلاین در زمینه صیانت از فیلم‌ها بیان کرد: فیلم‌ها در نمایش آنلاین به سرعت قاچاق می‌شوند، اما این مشکل پلت‌فرم‌ها در همه جای جهان است. در ایران مشکل دیگری که وجود دارد این است که این اتفاق برای کسی مهم نیست! درواقع سازمان متولی آن، به همه کاری می‌پردازد به جز توجه به این مورد. این در حالی است که در کشورهای دیگر سرچشمه‌های نشر دهنده فیلم‌ها را به سرعت قطع می‌کنند. این تهیه‌کننده با اشاره به مشکلاتی که در مسیر اخذ پروانه نمایش «دیدن این فیلم جرم است» وجود داشت و اکران عمومی آن را تا این اندازه به تأخیر انداخت هم توضیح داد: به نظرم سازمان سینمایی و دست‌اندرکارانش، آن زمان حافظ منافع برخی از گروه‌های سیاسی بودند که بخشی از این حمایت‌ها متوجه رئیس وقت مجلس شورای اسلامی بود. گروهی که در مجلس صاحب قدرت بودند و آقای مؤمنی شریف مدیر وقت حوزه هنری هم صراحتاً بر نقش آن‌ها در مشکلات این فیلم تصریح کرده بود. به نظر ما با تغییر ترکیب نمایندگان مجلس و به موازات آن کاهش سایه مجلس از سر سازمان سینمایی، موانع از بین رفت و این فیلم مجوز نمایش گرفت.

روایتی از ساخت «گاو آمریکایی»

گروه سینما و تلویزیون–کارگردان فیلم کوتاه «گاو آمریکایی» می‌گوید: سینمای جنوب غرب ایران پر از قصه و ظرفیت‌های کار نشده و بکر است که می‌تواند فیلم‌ها را به فیلم‌های مهم و تاثیرگذار تبدیل کند.

آسمان طوسی کارگردان فیلم کوتاه «گاو آمریکایی» که هم اکنون در بسته «بازگشت کوتاه» سینماهای هنروتجربه در حال اکران است، درباره ایده شکل گیری این فیلم کوتاه به ایسنا توضیح داد: همه اهوازی‌ها و در واقع جنوبی‌ها آن‌هایی که رودخانه از شهرشان رد می‌شود با این تصویر که گاومیش‌ها از آب رد می‌شوند و یا در آن نشسته‌اند و بچه‌ها میان آن‌ها بازی می‌کنند، آشنا هستند. به هرحال گاومیش موجود اسرارآمیزی است و بسیاری از فیلمسازان این موجودات را دستمایه موضوع فیلم خود قرار داده‌اند.

وی با اشاره به اینکه ایده «گاو آمریکایی» یک شبه شکل نگرفت، ادامه داد: گاومیش جدای اینکه موجود خطرناکی است اما تا زمانی که احساس خطر نکند ارتباط خوبی با انسان‌ها دارد. این موجود تصویر سینمایی خوبی هم دارد و بسیار حقیقی است. من هم این علاقه را داشتم که درباره گاومیش‌ها فیلم بسازم اما نمی‌دانستم چگونه می‌توانم از آن‌ها در کار خود استفاده کنم. ایده «گاو آمریکایی» یک شبه شکل نگرفت. کارگردان «گاو آمریکایی» با اشاره به اینکه مجموعه ۵ قسمتی معرف فرهنگ عامه به سفارش شبکه مستند ساخته است، بیان کرد: برای ساخت این مستند به خوزستان سفر می‌کردم. به یاد دارم رفتم روزی سری به روستای گاومیش آباد زدم و یک جمله‌ای درباره گاو آمریکایی از بومیان آن منطقه شنیدم که باعث شد به ایده «گاو آمریکایی» برسم. طوسی درباره پروسه تولید این فیلم کوتاه عنوان کرد: روستای گاومیش آباد در اهواز واقع شده است و خانه‌های آنجا از معماری شهری برخوردار هستند و بافت روستایی ندارد اما من نیازمند یک بافت روستایی بودم. در گرما و تنهایی اهواز را زیر پا گذاشتم تا بتوانم موقعیتی را به لحاظ بصری پیدا کنم که برای فیلم مناسب باشد. در اهواز این موقعیت را پیدا نکردم و در نهایت با کمک دوستانم و انجمن سینمای جوانان آبادان به سمت آبادان حرکت کردم تا بتوانم کار خود را در آن منطقه بسازم. اگر همکاری بچه‌های آبادان نبود واقعا ساخت این کار میسر نمی‌شد.

وی با اشاره به اینکه در این فیلم کوتاه از بازیگر بومی استفاده شده است، گفت: یک کار بومی باید از بازیگران بومی نیز بهره ببرد. البته باید بگویم در این فیلم کوتاه از بازیگر استفاده نکردم بلکه از یک نابازیگر بهره بردم. دلیل بومی بودن این نابازیگر هم کاملا مشخص است چراکه فیلم کاملا بومی است. همچنین به دنبال بازیگری بودم که عرب زبان باشد چراکه حس و حال کلام را بهتر می‌توانست در این فیلم به مخاطب منتقل کند. کارگردان «گاو آمریکایی» درباره امکانات فیلمسازی در شهرستان‌ها اظهار کرد: امکانات فیلمسازی در شهرستان‌ها تا سال ۹۶ که من در شهری غیر از تهران فیلم می‌ساختم بسیار کم بود. من مجبور بودم که تجهیزات حرفه‌ای را از تهران کرایه کنم که بسیار کار هزینه‌بری بود. به نظر من به جز امکانات فنی همه امکانات دیگر برای فیلمسازی در شهرستان‌ها وجود دارد.

طوسی ادامه داد: باز هم علاقه‌مندم که در شهرستان‌ها فیلم بسازم چراکه بسیار لذتبخش است. فیلمساز باعده‌ای کار می‌کند که اولین و آخرین کارشان را با او تجربه می‌کنند. به همین دلیل همه انرژی خود را پای کار می‌گذارند و از داشته‌های خود سر صحنه استفاده می‌کنند بدون اینکه توقع داشته باشند که اسم آن‌ها در تیتراژ بیاید. مخالف این قضیه هم وجود دارد به گونه‌ای که یک بار در بازار خرمشهر و یک بار در روستا با مشکل مواجه شدیم که حتی با قمه هم به سمت ما حمله شد اما درصد این افراد پایین است. وی با اشاره به اینکه پتانسیل انسانی در شهرستان بسیار بالا است، تاکید کرد: قطعا در شهرستان‌ها امکانات حرفه ای فیلمبرداری و صدابرداری و.. حرفه‌ای نیست و افراد فنی حرفه‌ای مانند فیلمبردار، صدابردار و... نیز بسیار کم است اما نیروی انسانی همدل و همراه در آن مناطق فراوان است. کار در شهرستان‌ها بسیار همدلانه است و تمام افراد بدون هیچ چشم داشتی از جان مایه می‌گذارند.

کارگردان «گاو آمریکایی» درباره سینمای جنوب خاطرنشان کرد: سینمای جنوب غرب پر از قصه و ظرفیت‌های کار نشده و بکر است. هرکس که برای فیلمسازی به جنوب آمده است اولین موضوعی که به ذهنش رسیده، جنگ بوده است اما سینمای جنوب پتانسیل بالایی در پرداختن به مسایل فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و....به صورت مستقیم و غیرمستقیم را دارد. در واقع قصه‌های جنوب می‌تواند فیلم‌ها را به فیلم‌های مهم و تاثیرگذار تبدیل کند تا بتوانند در جهان نیز مطرح شوند.

طوسی درباره اهمیت ساخت فیلم در جنوب غرب و توجه به ظرفیت مناطق بومی مطرح کرد: این موضوع در ابتدا به هدف فیلمسازی که در آن منطقه کار می‌کند، باز می‌گردد. برخی در آن منطقه سفارشی کار می‌کنند و برخی دیگر برای علاقه‌مندی‌های خود فیلم می‌سازند. ساخت فیلم در این مناطق به نوعی یک تاریخ نگاری و فرهنگ نگاری است و باعث حفظ تاریخ شهری می‌شود. همچنین این تصویرها می‌تواند برای آیندگان به اسناد مهمی تبدیل شود که روزگاری در جهانی مدرن و در قسمتی از کشور دام‌ها در کنار انسان زندگی می‌کردند.

وی در پایان در جواب به این سوال که چرا گروه هنروتجربه را برای اکران برگزیده است، تصریح کرد: «گاو آمریکایی» قبل از اکران در سینماهای هنروتجربه در جشنواره‌های داخلی و خارجی اعم از جشنواره فیلم کوتاه تهران، جشنواره وارش و...نمایش داده شده است. سینمای هنروتجربه را برای اکران برگزیدم چراکه فرصت بیشتر دیده شدن فیلم را به مخاطبان می‌دهد. البته این روزها به اکران آنلاین نیز فکر می‌کنم اما شکل اکران را هنوز انتخاب نکرده‌ام.

اقتصاد کیش روزنامه

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش

۴۴۴۲۴۹۶۹
۴۴۴۲۴۹۹۹